

Με τίτλο «Σημειώσεις στο ημίχρονο» και υπότιτλο «κείμενα για την κουλτούρα του ποδοσφαίρου» ο Ηλίας Καφάογλου επανέρχεται στο συγγραφικό προσκήνιο και επιχειρεί μια κατάδυση στο χώρο του ποδοσφαίρου. Για μια ακόμα φορά η προσπάθειά του καταδεικνύει το εύρος της εργασίας του. Έχει δουλέψει. Έχει συλλέξει πληροφορίες, έχει

μαζέψει στοιχεία, έχει κοπιήσει.

Πέραν τούτου όμως έχει και άποψη. Την παραθέτει. Κομπά και διακριτικά ως συνήθως, όπως του ταιριάζει, και ας μου επιτραπεί στο βαθμό που τον γνωρίζω, όπως ζει. Χωρισμένο σε 9 κεφάλαια το βιβλίο (αλήθεια γιατί δεν σκέφτηκε να είναι 11; Με προφανή τον συνειρμό), προχωρά με τρόπο διαφορετικό από τον συνήθη σε μια κοινωνική και ιστορική αποτίμηση του ποδοσφαίρου.

Με λόγο πυκνό και νοήματα μεστά, αφήνει τις απόψεις του σαν στίγματα μέσα στο πλήθος των πληροφοριών που παραθέτει. Ως συνήθως, παραθέτει και δεκάδες σημειώσεις – αναφορές που μετατρέπουν την έκδοση και σε ένα βιβλιογραφικό εργαλείο.

Δεν νομίζω ο Ηλίας να ταλαιπώρησε εαυτόν και "τόπι" στα γήπεδα, αλίμονο όμως αν αφήναμε τα γραφήματα περί αθλητισμού και ποδοσφαίρου αποκλειστικά σε όσους επι-βίωσαν στο περιβάλλον των αποδυτηρίων, των προπονήσεων και των αθλητικών αναμετρήσεων.

Εξ' άλλου αν είχε περισσότερο ματώσει γόνατα και φανέλα ίσως να μην είχε σκεφτεί και γράψει αναφερόμενος στη σχέση μπάλας και γέλιου:

«Το γέλιο είναι σαν τους υαλοκαθαριστήρες του αυτοκινήτου. Μας επιτρέπουν να συνεχίσουμε τη διαδρομή μας παρ' όλο που δεν σταματούν τη βροχή. Η μπάλα μας κάνει σαν μωρά παιδιά.»

Αν έπρεπε να εκφράσω ένα παράπονο θα εστίαζα στην έλλειψη αναφοράς σε μια πρακτική που έχει αλλοιώσει την ποδοσφαιρική ιδέα. Τη στοιχηματική. Παράλειψη ενδεχομένως και ο σχολιασμός των θανάτων ποδοσφαιριστών. Τα γυρισμένα μάτια του άψυχου Mark Vivien Fo

e
στοιχειώνουν το σύγχρονο ποδόσφαιρο που έχει μετατραπεί με βιομηχανία θεάματος. Οι περιπτώσεις των

Miclos

Feher

,
Antonio

Puerta

,

Daniel

Jarque

, για να μην λησμονήσουμε το «δικό μας»

Antonio

de

Nigris

δείχνουν ότι συμβαίνουν διάφορα και ασφαλώς αξίζουν αναφοράς.

Για να κλείσω το κύκλο της γκρίνιας, θα έκανα λόγο και για τη χρονική στιγμή της έκδοσης. Λίγες εβδομάδες πριν το εναρκτήριο λάκτισμα του παγκοσμίου κυπέλλου. Άμοιρος βεβαιότητα για αυτό ο συγγραφέας, θα πρέπει να στοχεύσουμε προς την εκδοτική συ-λογιστική.

Αλλά από την άλλη, ειδικά σε εποχή ύφεσης, γιατί θα πρέπει να απορρίψουμε απαραίτητα την εποχιακή αντίληψη σε αγαθά όπως το βιβλίο. Ούτως ή άλλως παραμένουν και προϊόντα.

«Σημειώσεις στο ημίχρονο» λοιπόν για τα «ημιχρόνια» του Παγκοσμίου Κυπέλλου.